

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ ชมดี. การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ : การศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ต.ท่าช้าง จ.อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา สังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

กฤษณา เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร ความทันสมัยและความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวตัวอย่างของชาวบ้านปราสาท ต.ธารปราสาท อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

กฤษมา ฎใหญ่. ความรับรู้ ความหวัง ความพึงพอใจ และการยอมรับของชาวมุสลิมในเขตหนองจอกต่อบทบาทในการพัฒนาชุมชนของอิหม่าม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

เกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย คณะวนศาสตร์ ศูนย์วิจัยป่าไม้. โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ : กรณีภาคใต้. (ม.ป.ท.), 2538.

จิตติมา สุขผลิน. แนวทางการหนดแผนประชาสัมพันธ์งานการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

จักรทิพย์ นาถสุภา และ พรพิไล เลิศวิชา. วัฒนธรรมหมู่บ้านไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สร้างสรรค์, 2537.

ชูศักดิ์ ชูช่วย. บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนตามการรับรู้ของผู้นำท้องถิ่นและประชาชนในหมู่บ้านพัฒนาดีเด่นและหมู่บ้านทั่วไปภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

- มอง แมคไบร์ด และ คณะ. หลายสำเนียงจากโลกเดียวกัน. แปลโดย สำนักงานเลขาธิการ
คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา
วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, 2528.
- ดารณี รัตติ. การพัฒนารูปแบบการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่ออาชีพในชุมชนชนบทพึ่งตนเอง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภ
การพิมพ์, 2527.
- ธัญพร พงษ์โสภณ. บทบาทของพระสงฆ์สี่บุคคลในการชี้นำและปลูกจิตสำนึกประชาชน
ชนบทเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษากรณี : พระสังฆาธิการระดับ
เจ้าอาวาส จ.กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2539.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. กลวิธี แนวทาง วิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน.
ใน ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.
กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภการพิมพ์, 2527.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
,2538.
- ปราณี หมอนทองแดง. ทิศทางการพึ่งตนเองในสังคมที่กำลังเปลี่ยนไป. วิทยานิพนธ์ปริญญา
สังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- ปีเตอร์ โอคัส และ เดวิด นาร์สเดน. แนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท.
แปลโดย นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ, 1984.
- พจนา สอนศรี. การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน. จุลสารการท่องเที่ยว 17
(เมษายน-มิถุนายน 2541) : 12-24.
- พรพิไล เลิศวิชา. ศิริวง : จากไพร่หนีนายถึงธนาคารแห่งขุนเขา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
หมู่บ้าน, 2532.
- ภราเดช พยัฆวิเชียร. พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน. จุลสารการท่องเที่ยว 15 (เมษายน-
มิถุนายน 2539) 4-7.

- วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, สถาบัน. รายงานสรุปการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : กองบริการที่ปรึกษา ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2540.
- วิไลลักษณ์ ฐิติพลธำรง. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ และ การตัดสินใจ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในการสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สมพันธ์ เตชะอธิก, ปรีชา อุตระกุล, ชื่น ศรีสวัสดิ์. ศักยภาพและเครือข่ายผู้นำท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2537.
- สุพรรณิ ไชยอำพร และ สนิท สมัครการ. การวิเคราะห์ทางสังคมเพื่อการพัฒนา : แนวความคิดและวิธีการ. กรุงเทพมหานคร : โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2535.
- สุภางค์ จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุรเชษฐ เวชพิทักษ์. ฐานแห่งชีวิต : วัฒนธรรมชนบทกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมู่บ้าน, 2533.
- สุรินทร์ คล้ายจินดา. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาของจ.สุโขทัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (ม.ป.ป).
- อดิน รพีพัฒน์. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย. ใน ทิวทอง หงษ์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภการพิมพ์, 2527.
- อรรณพ จิตระวัง. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้นำในการพัฒนาองค์กรประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีสหกรณ์ชุมชนพระนครธนบุรี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.

อรุณ สงผอม. กรรมวิธีของผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท : ศึกษาแง่มุมทางการเมืองของผู้นำหมู่บ้านพัฒนาตัวอย่าง เขาป่าแฉ่ อ.ควนขนุน จ.พัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

อุษณีย์ ศิริสุนทรไพบุลย์. แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ของรัฐศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

โอวาท สุทธารักษ์. บทบาทของผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาเพื่อการพึ่งตนเองของชุมชนโดยวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ภาษาอังกฤษ

Lent, John A. Development Communication : A View from the United States. In Jayaweera, N. and Amunugama, S. (eds.), Rethinking Development Communication, Singapore : Kefford Press ,1987.

Rogers, Everett M. Communication Strategies for Family Planning . New York : The Free Press,1973.

Servaes, J. Introduction : Participatory Communication and Research in Development Settings. In Servaes, J ; Jacobson L. T. ; and White A. S. (eds.) Participatory Communication for Social Change. New Delhi : Sage Publications, 1996.

Singhal, A ; and Sthapitanonda, P . The Role of Communication Development : Lessons Learned from the Critique of the Dominant, Dependency, and Alternative Paradigm. Journal of Development Communication 7.(1996) : 10-25.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

1. ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนในชุมชน

- 1.1 เคยรับทราบข้อมูลเรื่องการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากใครบ้าง
- 1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศหมายถึงการท่องเที่ยวในลักษณะใด
- 1.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีหลักการสำคัญอย่างไร
- 1.4 ภายในชุมชนมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างไรบ้าง

2. รูปแบบการสื่อสารของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- 2.1 ภายในชุมชนมีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกันมากน้อยแค่ไหนอย่างไร
- 2.2 ในการวางมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การดูแลรักษาทรัพยากรของชุมชน การปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยว การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว การให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทางด้าน อาหาร ที่พัก ทัศนียภาพ เป็นต้น มีวิธีการในการกำหนดมาตรการเหล่านี้กันอย่างไร
- 2.3 เมื่อต้องการที่จะแจ้งข่าวสาร หรือ ขอความร่วมมือ กับประชาชนในชุมชนในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้นำชุมชนใช้วิธีการสื่อสารอย่างไร
- 2.4 กลุ่มประชาชนที่เป็นสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถพูดคุยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมฯ บ้างหรือไม่ อย่างไร
- 2.5 หน่วยงานภายนอก เช่น ม.วลัยลักษณ์ มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม (มอส.) หรือ สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 2 เข้ามาเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนในด้านใดบ้าง และ ใช้วิธีการอย่างไร
- 2.6 ประชาชนภายในชุมชนได้มีโอกาส แสดงความคิดเห็น ดำเนินการ แก้ไขปัญหา รับผลประโยชน์ และประเมินผลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร่วมกันโดยวิธีการใดบ้าง

3. บทบาทของผู้นำชุมชนที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- 3.1 ผู้ใดในชุมชนที่มักจะเป็นคนเปิดประเด็นพูดคุยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 3.2 ผู้ใดบ้างที่มีบทบาทในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน
- 3.3 ผู้นำชุมชนมีบทบาทอย่างไรบ้างในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 3.4 มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อผู้นำชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหา

- 4.1 ประชาชนในชุมชนมีปัญหา หรือ อุปสรรค อะไรบ้าง ที่เกิดขึ้นจากการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 4.2 ผู้นำชุมชนมีปัญหา หรือ อุปสรรค อะไรบ้าง ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 4.3 ที่ผ่านมามีปัญหาแก้ไขปัญหากันอย่างไร
- 4.4 มีการวางแผนทางการแก้ไขปัญหาในอนาคตไว้บ้างหรือไม่ อย่างไร

2. รูปแบบการสื่อสาร	วัน...../เวลา...../สถานที่.....
2.6 วิธีการสื่อสารระหว่าง	
ชาวบ้านกับ หน่วยงาน	ข้อมูลตามความเป็นจริงจากการสังเกต/สัมภาษณ์
ภายนอก

- แหล่งสาร
- เนื้อหาสาร
- ช่องทางของสาร
- ผู้รับสาร
- ปฏิกริยาโต้ตอบ

4.ปัญหาและแนวทางแก้ไข	วัน...../เวลา...../สถานที่.....
4.4 แนวทางแก้ปัญหา	ข้อมูลตามความเป็นจริงจากการสังเกต/สัมภาษณ์
ในอนาคต

ภาคผนวก ข.

รายชื่อประชาชนในชุมชนศิรินว ที่ให้สัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 31 คน

ชื่อ-สกุล	วันที่สัมภาษณ์
1. นางสุนันท์ นิลสุวรรณ	วันที่ 5 มกราคม 2542
2. นายสถิตย์ สุทธิ	วันที่ 6 มกราคม 2542
3. นายสุทธา สุทธิ	วันที่ 6 มกราคม 2542
4. นางยินดี จำนงลักษณ์	วันที่ 9 มกราคม 2542
5. นางศรีรัตน์ ธวัชกาญจน์	วันที่ 9 มกราคม 2542
6. นายบำรุง หัตถิ	วันที่ 9 มกราคม 2542
7. นายยศ มัทยาท	วันที่ 9 มกราคม 2542
8. นายอัมพร หัตถิ	วันที่ 9 มกราคม 2542
9. นายสมภักดิ์ หัตถิ	วันที่ 9 มกราคม 2542
10. นางหิง ตลิ่งเพชร	วันที่ 10 มกราคม 2542
11. นางบุญช่วย นาววรรณ	วันที่ 10 มกราคม 2542
12. นายไสว เนาว์สุวรรณ	วันที่ 10 มกราคม 2542
13. นายสายัน พุทธเสน	วันที่ 10 มกราคม 2542
14. นางหนูริบ สุขใส	วันที่ 10 มกราคม 2542
15. นายประจวบ ธรรมวิจิตร	วันที่ 11 มกราคม 2542
16. นางอารีย์ สุนคนธปฏิภาค	วันที่ 11 มกราคม 2542
17. นายสิริพงษ์ ตวีโรจน์	วันที่ 12 มกราคม 2542
18. นายนิพัฒน์ บุญเพชร	วันที่ 12 มกราคม 2542
19. นายไชนัน ยอดไชย	วันที่ 16 มกราคม 2542
20. นางอุไร ด้วงเงิน	วันที่ 16 มกราคม 2542
21. นางภิรมย์ ปันผล	วันที่ 17 มกราคม 2542
22. นางสาวลักษณ์ เชนย	วันที่ 17 มกราคม 2542
23. นางพยอม แก้วหัวไทร	วันที่ 17 มกราคม 2542

ชื่อ-สกุล	วันที่สัมภาษณ์
24. นายขงยุทธ กระจ่างโลก	วันที่ 17 มกราคม 2542
25. นายสุจินต์ เนาว์สุวรรณ	วันที่ 18 มกราคม 2542
26. นายนิกร สุทธิ	วันที่ 18 มกราคม 2542
27. นายจักรี เนาว์สุวรรณ	วันที่ 19 มกราคม 2542
28. นางจรรยา ชุมสวัสดิ์	วันที่ 19 มกราคม 2542
29. นางอรรพรรณ กลิ่งพัฒน์	วันที่ 19 มกราคม 2542
30. นายวันชาติ สำแดง	วันที่ 19 มกราคม 2542
31. นายยอด เนาวาสน์	วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

กำเนิดศิวง

ไพร่หนินาย หรือ ทหารหนิทัพ

จากการเล่าสืบต่อกันมาโดยคนในหมู่บ้านหลาย ๆ รุ่น จนถึงลูกหลานชาวศิวงในปัจจุบันเพื่อให้คนรุ่นหลังได้เห็นถึงการต่อสู้ของบรรพบุรุษของชาวศิวงว่า มีทหารกลุ่มหนึ่งได้เสี่ยงเกณฑ์ให้ไปรบที่เมืองไทรบุรี โดยทหารกลุ่มนี้ได้มุ่งหน้าสู่เทือกเขานครศรีธรรมราช หรือ ที่ชาวบ้านเรียกว่า เขาหลวง ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองนครศรีธรรมราช จนกระทั่งมาถึงที่ราบเล็ก ๆ ซึ่งเขา มีลำธาร ซึ่งคนภาคใต้ เรียกว่า “คลอง” ไหลผ่าน 3 สาย คือ คลองท่าชาย และคลองท่าหา มีน้ำไหลตลอดทั้งปี เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์จึงได้พร้อมใจกันสร้างที่พักจนเป็นหมู่บ้านขึ้นในปัจจุบัน

เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมานี้ ส่วนหนึ่งสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของเมืองนครศรีธรรมราชในช่วงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ หรือ ในรัชสมัยของรัชกาลที่ 1 และ รัชกาลที่ 2 ที่ปรากฏว่า ได้มีไพร่พลหนีการเกณฑ์ทัพ เพื่อไปรบที่เมืองไทรบุรีถึง 400 คน และในปี พ.ศ. 2355 ก็มีหลักฐานปรากฏว่า ได้มีไพร่หนินายจากเมืองสงขลาและพัทลุง ประมาณ 800 คน โดยไพร่เหล่านี้หนีการเกณฑ์เข้าเวรรับใช้หลวง เพราะหากไพร่คนใดไม่ต้องการเข้าเวรรับใช้หลวงก็ต้องเสียเงินปีละ 18 บาท

หากเรื่องราวทั้งสองสอดคล้องกันก็สันนิษฐานได้ว่า หมู่บ้านศิวงเกิดขึ้นจากไพร่หนินาย หรือ ทหารหนิทัพ เมื่อ 200 กว่าปีที่ผ่านมานี้

บ้านขุนน้ำ

การตั้งหมู่บ้านบนพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่มีความอุดมสมบูรณ์ อย่างบ้านศิวงนี้ ตามความนิยมของคนภาคใต้ หมู่บ้านที่ตั้งอยู่บริเวณต้นน้ำในลักษณะนี้ ก็จะเรียกว่า “บ้านขุนน้ำ” โดยใช้ชื่อบ้านขุนน้ำแล้ว ตามด้วยชื่อบ้าน เช่น บ้านขุนน้ำท่าดี บ้านขุนน้ำท่าจิว บ้านขุนน้ำท่าโลน เป็นต้น ซึ่งเป็นบ้านที่ใกล้เคียงกับหมู่บ้านศิวง และ ศิวงเองเดิมก็ใช้ชื่อบ้านขุนน้ำเช่นกัน แต่ต่อมาภายหลังได้มี

การก่อสร้างวัดโดยใช้ชื่อว่าวัดศิรวัง และเรียกชื่อบ้านเป็นบ้านศิรวังตามชื่อวัด จึงมีความหมายว่า บ้านที่อยู่ภายใต้วงล้อมของภูเขาหรือบ้านในอ้อมกอดของภูเขา

บ้านพี่น้อง 7 ตระกูล

กลุ่มผู้ตั้งรกรากครั้งแรกนั้นเป็นกลุ่มพี่น้องที่อพยพเข้ามาประมาณ 7 ตระกูล ซึ่งเป็นตระกูลใหญ่อยู่ในปัจจุบัน คือ ตระกูลตลิ่งจิตร ตระกูลสุกใส ตระกูลประพัฒน์ ตระกูลจระนิล ตระกูลธวัชกาญจน์ ตระกูลตลิ่งเพชร และ ตระกูลสุทธจิตร์ ซึ่งต่อมาตระกูลเหล่านี้ได้มีสัมพันธ์ต่อกัน โดยลูกหลานได้แต่งงานและเกี่ยวดองเป็นเครือญาติ ทำให้สังคมบ้านศิรวังมีความใกล้ชิดกัน

พวกเหนื่อ-พวกนอก

เดิมการติดต่อระหว่างชาวศิรวังและกลุ่มบ้านขุนน้ำอื่น ๆ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของ นครศรีธรรมราช อันได้แก่ อำเภอลานสกา อำเภอกงสูง และ อำเภอรัตนพิบูลย์ ในปัจจุบันกับกลุ่มคนบริเวณลุ่มน้ำ อันเป็นเขตเทศบาลเมืองนครศรีธรรมราช หรือ ลุ่มน้ำปากพนัง จะใช้วิธีการล่องเรือ ซึ่งทำจากต้นไม้ทั้งต้น นำมาเจาะเป็นเรือที่เรียกว่า "เรือซุด" เพื่อนำผลผลิตที่หาได้ เช่น ผลไม้สด ทุเรียนกวน และ ของป่า เป็นต้น ไปแลกข้าวเปลือก เกือบ น้ำปลากระปิ และของใช้จำเป็นอื่น ๆ ชาวบ้านแถบลุ่มน้ำ จึงมักเรียก เรือที่บรรทุกผลไม้และของป่ามาแลกข้าวเปลือกว่า "เรือเหนื่อ" และเรียกคนที่มากับเรือว่า "พวกเหนื่อ" ขณะเดียวกันคนที่มากับเรือจะเรียกคนในลุ่มน้ำว่า "พวกนอก" อันแสดงให้เห็นว่าวิถีชีวิตของคนสองกลุ่มนี้ต่างกันค่อนข้างมาก

คิรีวงในปัจจุบัน

ลักษณะทั่วไป

บ้านคิรีวงตั้งอยู่บนที่ราบเชิงเขาขนาดเล็ก ล้อมรอบด้วยภูเขา ซึ่งคนภาคใต้จะเรียกสั้น ๆ ว่า "เขา" ของเทือกเขานครศรีธรรมราช 4 ลูก คือ เขายอดเพล เขาหอยสังข์ เขาริงโร และ เขาหลวง โดยเฉพาะเขาหลวงนั้นเป็นภูเขาที่สูงที่สุดของเทือกเขานครศรีธรรมราช ความสูง 1,835 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง

ที่ตั้งและอาณาเขต

หมู่บ้านคิรีวงปัจจุบันประกอบด้วยหมู่บ้าน 4 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 5 บ้านคิรีวง (เดิม) หมู่ที่ 8 บ้านคิรีทอง หมู่ที่ 9 บ้านขุนคีรี และหมู่ที่ 10 บ้านคิรีธรรม ทั้ง 4 หมู่บ้านอยู่ในตำบลกำโลน อ. ลานสกา จ. นครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตัวเมืองนครศรีธรรมราช ระยะทางประมาณ 27 กม. จากตัวเมืองมีลักษณะพื้นที่เป็นหุบเขาของเทือกเขานครศรีธรรมราช หรือ เขาหลวง โดยมีอาณาเขตติดต่อประกอบด้วย

ทิศเหนือ	ติดต่อ	เขาหลวง
ทิศใต้	ติดต่อ	เขาหอยสังข์และบ้านวัดสมอ
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	เขายอดเพลและบ้านวัดสมอ
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	เขาหลวง

จากสภาพทางธรณื่อดังกล่าว เมื่อมีฝนตกหนัก จึงมีการกัดเซาะลำน้ำ และ ตลิ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเรือนและเรือสวนของชาวบ้านได้จากอุทกภัยเมื่อปลายปี 2531

สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของบ้านคิรีวงขึ้นอยู่กับสวนผลไม้เพียงอย่างเดียว และเป็นหมู่บ้านหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีเศรษฐกิจดี เป็นเพราะมีทรัพยากรที่สมบูรณ์ทั้งดินและน้ำ พร้อมกัน

นั้นชาวบ้านก็ได้เข้าใจวิธีการใช้ผลประโยชน์ที่มุ่งรักษาสภาพธรรมชาติ เพราะพื้นที่เพาะปลูกอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเนื่องจากเป็นภูเขาที่สูงชัน ถึงแม้ว่าผลผลิตของชาวคีรีวงจะขึ้นอยู่กับสวนผลไม้ แต่เป็นสวนแบบผสมที่ปลูกไม้ผลหลาย ๆ ชนิดอยู่ในสวนเดียวกัน จึงทำให้ชาวบ้านได้รับผลจากสวนตลอดปี

ผลผลิตของหมู่บ้านเกิดจากสวนผลไม้ ลักษณะเป็นสวนผสมที่ปลูกพืชหลาย ๆ ชนิดในสวนเดียวกัน ได้แก่ ทุเรียน มังคุด สะตอ เงาะ จำปาตะ หมาก เป็นต้น คิดเป็นเนื้อที่รวมทั้งหมดประมาณ 12,000 ไร่ เนื่องจากเป็นสวนผสมทำให้มีผลไม้ออกสู่ตลาดตลอดปี กล่าวคือ เดือนสิงหาคม-กันยายน มี ทุเรียน สะตอ มังคุด และ เงาะ เดือนตุลาคม-พฤศจิกายน มีลูกเนียง ลางสาด ลองกอง เดือนธันวาคม-มกราคม มีหมากแห้ง หมากอ่อน เดือน มีนาคม-เมษายน มีหมากอ่อน หมากผ่า ส่วนเวลาที่เหลือเป็นการบำรุงสวน ทั้งถางหญ้า ปลูกซ่อม รวมทั้ง การแปรรูปผลไม้ เช่น การทำทุเรียนกวน และหมากแห้งสภาพเช่นนี้ทำให้ชาวบ้านมีรายได้ตลอดทั้งปี

ลักษณะการขายผลผลิตนั้นจะมีพ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นชาวบ้านคีรีวง และบุคคลภายนอกมารับซื้อที่จุดรับซื้อของหมู่บ้าน 3 แห่ง ได้แก่ ท่าหา ท่าชาย และ หัวเหว โดยพ่อค้าจะตกลงราคาตามคุณภาพและปริมาณผลผลิตในแต่ละวัน พ่อค้าเป็นผู้กำหนดราคาโดยเชื่อมโยงกับราคาของผลไม้ที่ตลาดหัวฮูซึ่งเป็นตลาดรวมผลไม้ของจังหวัดนครศรีธรรมราชและของภาคใต้ ทำให้ผลไม้จากบ้านคีรีวงซึ่งเป็นผลไม้ที่มีคุณภาพดีราคาตกต่ำลงไปด้วย ทำให้เป็นปัญหาสำหรับชาวคีรีวง จากปัญหาดังกล่าวทำให้ชาวบ้านได้รวมตัวกันเองภายในหมู่บ้าน เพื่อนำผลผลิตจากหมู่บ้านไปขายในตลาดหัวฮู แต่ก็ไม่สามารถจะขายได้ราคาดี เป็นเพราะพ่อค้าคนกลางได้วางระบบป้องกันไว้แล้ว เรื่องนี้ชาวบ้านได้พยายามรวมตัวกันอีกครั้งหนึ่งในการจัดตั้งบริษัทรับซื้อผลผลิตของหมู่บ้านและขายโดยเฉพาะมังคุดเพื่อจำหน่ายแก่ผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครและอาจจะส่งต่างประเทศถ้าเป็นไปได้

ทางด้านต้นทุนการผลิตในการทำสวนผลไม้ของชาวคีรีวงมีไม่มากนักสำหรับปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และเครื่องมือ แต่ค่าจ้างแรงงานทำสวนเป็นต้นทุนที่สำคัญ เพราะการทำสวนของชาวคีรีวงต้องใช้แรงงานมากทั้งการบำรุงรักษา การเก็บ และการขนผลผลิตจากสวนมายังจุดรับซื้อภายในหมู่บ้านซึ่งมีอัตราค่าจ้างวันละประมาณ 130-150 บาท บางครั้งหาแรงงานไม่ได้จึงเป็นปัญหาสำหรับชาวสวนเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุดังกล่าวชาวบ้านจึงได้จัดตั้งกลุ่มแรงงานเพื่อช่วยเหลือด้านแรงงานซึ่งกันและกัน

สภาพสังคมและวัฒนธรรม

แม้ว่าหมู่บ้านศิริงจะเป็นหมู่บ้านที่ใหญ่มีถึง 614 ครัวเรือนก็ตาม แต่ความสัมพันธ์ของสมาชิกของหมู่บ้านอยู่กันอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื่องจากเป็นญาติพี่น้องกันทั้งสังคมหมู่บ้านเพราะบรรพบุรุษของหมู่บ้านที่มีความสัมพันธ์กันมาก่อนของ 7 ตระกูล ได้แก่ ตระกูลตลิ่งจิตร, ตลิ่งเพชร, ตุกใส, ประพัฒน์, จะระนิล, ธวัชกาญจน์ และ สุชลจิตร นอกจากนั้นยังได้แต่งงานเกี่ยวโยงกัน ทำให้ความสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น นอกจากความสัมพันธ์ในสายเลือดแล้วสภาพของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นตัวกระตุ้นให้ชาวบ้านรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

ทางด้านประเพณีและวัฒนธรรมนั้น ชาวศิริงทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ฉะนั้นประเพณีและวัฒนธรรมก็ไม่แตกต่างไปจากพุทธศาสนิกชนทั่วไป ที่มีวัดเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้าน โดยเฉพาะอดีตเจ้าอาวาสวัดศิริงที่มรณภาพไปแล้ว เคยเป็นผู้นำและศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้าน ส่วนงานบุญที่ถือเป็นประเพณีที่ชาวศิริงต้องปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ได้แก่ งานทำบุญอาจารย์ (บุญเดือน 3) งานทำบุญอาบน้ำคนแก่ (บุญเดือน 5, สงกรานต์) งานบุญเข้าพรรษา (บุญเดือน 8) งานบุญวันสารท (บุญเดือน 10) งานบุญออกพรรษา (บุญเดือน 11)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

หมู่บ้านคีรีวง ต.กำโลน อ. ลานสกา จ. นครศรีธรรมราช นับเป็นหมู่บ้านหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากกลุ่มคนภายนอกในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทัศนียภาพที่สวยงาม ทางธรรมชาติ ทั้งขุนเขา น้ำตก วิถีชีวิต และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผสมกันมานับร้อยปี และที่สำคัญที่สุด คือ ยอดเขาหลวง นับเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในภาคใต้ ซึ่งมีความสูงถึง 1,835 เมตร จากระดับ น้ำทะเล บริเวณยอดเขามีความสวยงามและความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ไม้นานาชนิด และที่ นับว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาวคีรีวงอย่างหนึ่ง คือ ความผูกพันฉันท์ญาติมิตร รวมถึงการประกอบ อาชีพ ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ นั่นคือ การทำสวนสมรม

ก่อนจะมาเป็นชมรม

เดิมการจัดการการท่องเที่ยวบ้านคีรีวงโดยเฉพาะการศึกษารวมชาติบนยอดเขาหลวง ดำเนินโดยกองทุนเดมิสี่เหลี่ยมสี่เขาหลวง ภายใต้มูลนิธิเพื่อการศึกษาไทยรัฐวิทยา 74 ซึ่งจัดตั้งขึ้นหลัง จากเกิดอุทกภัย ปี 2531 ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกตลอดจนการปลูกป่าทดแทน กิจกรรมหลักของกองทุนฯ ในระยะแรก คือ การศึกษารวมชาติในอุทยานแห่งชาติเขาหลวง การฟื้นฟู ธรรมชาติแวดล้อมและการทัศนศึกษาเพื่อการอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติเขาหลวง ต่อมา มีการปรึกษากันระหว่างผู้นำชุมชน และกรรมการกองทุนฯ มีความเห็นว่าการศึกษาด้านทัศนศึกษาเพื่อ การอนุรักษ์ ควรโอนให้ชมรมฯ เป็นผู้ดำเนินกิจกรรม โดยเมื่อเดือนสิงหาคม 2539 โครงการพัฒนา อาชีพเสริมเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (พ.อ.อ.) ร่วมกับ มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม (มอส.) และองค์กร ภายในชุมชน เช่น อบต.กำโลน กลุ่มมัตย้อมผ้าสีธรรมชาติ กลุ่มแม่บ้านทุเรียนกวน กลุ่มสตรีพัฒนา กองทุนเดมิสี่เหลี่ยมสี่เขาหลวง และ กลุ่มออมทรัพย์ ได้ส่งตัวแทนองค์กรละ 2 คนไปร่วมศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ อ. เกาะยาว จ. พังงา และหลังจากการศึกษาดูงานในครั้งนั้น ตัวแทนกลุ่ม ต่าง ๆ และ ผู้นำชุมชน ได้ร่วมกันก่อตั้ง "ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง" ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ ส่งเสริมและจัดการการท่องเที่ยวบ้านคีรีวง

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งชมรมฯ

1. เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชาติ คงไว้ซึ่งวิถีชีวิต และวัฒนธรรมชุมชน
2. เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนได้มีส่วนร่วม ผลประโยชน์ ในการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน
3. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ของประชาชนในชุมชนแก่นักท่องเที่ยว
4. เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยว
5. เพื่อก่อให้เกิดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชาวบ้านในชุมชน

คุณสมบัติของผู้ที่เป็นสมาชิกชมรมฯ

1. เป็นผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนคิรีวง
2. ต้องมีความสนใจในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
3. มีความพร้อมในด้านที่พัก นำเที่ยว เป็นลูกหาบ (อาจมีความพร้อมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้)
4. ได้รับความยินยอมจากสมาชิกในครอบครัว

กิจกรรมการท่องเที่ยวของชมรมฯ

1. การศึกษาวิถีชีวิตของชุมชน มี 2 โปรแกรม คือ
 - โปรแกรม ก. ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน
 - โปรแกรม ข. ใช้เวลา 2 วัน 1 คืน

(การศึกษาวิถีชีวิตชุมชน : นักท่องเที่ยวที่มีความประสงค์ จะศึกษาวิถีชีวิตของชุมชน ให้แจ้งความจำนงและวัตถุประสงค์มายังชมรมฯ ในการนี้ ชมรมฯ จะจัดให้นักท่องเที่ยวเข้าที่พักบ้านขอสมาชิกชมรมฯ ตามระยะเวลาที่กำหนด)

2. การศึกษารรรมชาติบนยอดเขาหลวง ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน โดยนักท่องเที่ยวที่มีความประสงค์จะไปศึกษารรรมชาติบนยอดเขาหลวง มีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- มีการรวมกลุ่มกันไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เกิน 15 คน (รวมคนนำทางและลูกหาบ)
- ติดต่อและจองการท่องเที่ยวตามกำหนดการที่ชมรมจัดให้ พร้อมทั้งจ่ายมัดจำไม่น้อยกว่า 25 % ของค่าใช้จ่าย
- นักท่องเที่ยวต้องทำเรื่องขออนุญาตจากทางอุทยานแห่งชาติเขาหลวงเอง
- นักท่องเที่ยวจะต้องปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ว่าด้วยการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติทุกประการ
- นักท่องเที่ยวต้องซื้อพื้คนนำทาง เพื่อความปลอดภัยของตัวนักท่องเที่ยวเอง

3. การศึกษาวิถีชีวิตชุมชนและธรรมชาติยอดเขาหลวง ใช้เวลา 4 วัน 3 คืน

ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1. ที่พักบ้าน / คน / คืน	100
2. ที่พักชานา / คน / คืน	200
3. อาหาร / มื้อ / คน	50
4. คนนำทาง, ลูกหาบ / คน / วัน	300
5. ค่าประสานงาน / ครั้ง	500
6. ค่านำเที่ยวในชุมชน / คน / ครั้ง	150
ค่าบำรุงชมรม / คน	100

การจัดสรรรายได้

1. สมาชิกชมรมฯ มีรายได้จากการ นำเที่ยว ค่าอาหาร ที่พัก ลูกหาบ
2. ชมรมฯ ได้รับ 70% ของค่าบำรุงชมรมฯ (100 บาท / คน)
3. อบต. ได้รับ 30% ของค่าบำรุงชมรมฯ (100 บาท / คน)

ที่ พิเศษ/2541

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง
ท.กำโตน อ.สถานสงฯ นศ 8๖23๐

4 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญประชุม

เรียน

ด้วยทางชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง มีเรื่องที่จะต้องดำเนินการในการบริหารงานของทางชมรมประจำปี 2542 เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบางประการในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการทุกท่าน เข้าร่วมในการประชุมในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. 2541 ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกำโตน ในเวลา 13.00น. โดยพร้อมเพรียงกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประจวบ ธรรมวิจิตร)

ประธานชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

ระเบียบวาระการประชุม

1. เรื่อง การสรุปกิจกรรมในรอบปีที่ผ่านมา
2. เรื่อง การบริหารการเงินของชมรม
3. เรื่อง การวางแผนงานในปี 2542
4. เรื่อง ในวาระอื่น ๆ (ถ้ามี)

ที่พิเศษ / 2542

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง
 ค.กำโลน อ.ลานสกา นศ 80230

19 มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญประชุม
 เรียง

ด้วยทางชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง จะประชุมใหญ่ประจำปี 2542 เพื่อ
 เลือกลงมติคณะกรรมการชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวงชุดใหม่ เพื่อให้การบริหารงานของชมรม
 มีประ โยชน์แก่สมาชิกและท้องถิ่นมากขึ้น จึงขอเรียนเชิญสมาชิกของชมรมทุกท่านเข้าร่วมประชุม
 ในวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2542 ณ อาคารอเนกประสงค์ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 74 เวลา 14.00 น.
 (น่ำย 2 โมง) โดยพร้อมเพรียงกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประจวบ ชรรณวิจิตร)

ประธานชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

ระเบียบวาระการประชุม

1. เรื่อง การสรุปกิจกรรมในรอบปีที่ผ่านมา
2. เรื่อง การบริหารการเงิน
3. เรื่อง การเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่
4. เรื่อง การวางแผนการบริหารงานในปีต่อไป
5. เรื่อง วาระอื่นๆ (ถ้ามี)

ใบสมัครชมรมการท่องเที่ยว เชียงนุรักษ์บ้านศรีวัง

ชื่อ _____ ชื่อสกุล _____ อายุ _____ ปี ชื่อสามี/ภรรยา _____

บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

ชื่อหมู่บ้าน _____ ตำแหน่งในหมู่บ้าน _____

มีจำนวนบุคคลในครอบครัว _____ คน เด็ก _____ คน ผู้ใหญ่ _____ คน

ข้าพเจ้ามีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของชมรม(ให้ชี้คในช่องว่างที่กองการ)

- ไม่เข้าใจ
- เข้าใจบ้าง
- เข้าใจ
- เข้าใจดี

ข้าพเจ้ามีความพร้อมในการรับนักท่องเที่ยวครั้งนี้

- สามารถนำทางหรือเป็นลูกหาบขึ้นอุทยานเขาหลวง
- สามารถจัดเตรียมอาหารและที่พักในการท่องเที่ยวได้
- สามารถบอกเล่าเรื่องความเป็นอยู่ของชาวศรีวังได้
- สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับป่าเขาหลวงได้

ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะ/กิจกรรมที่อยากให้มี _____

ข้าพเจ้าขอสมัครเป็นสมาชิกชมรมมาโดยเสียค่าสมัคร 20 บาท และข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของชมรมมาทุกประการ

ลงชื่อ _____

ผู้สมัคร

(_ / _ / _)

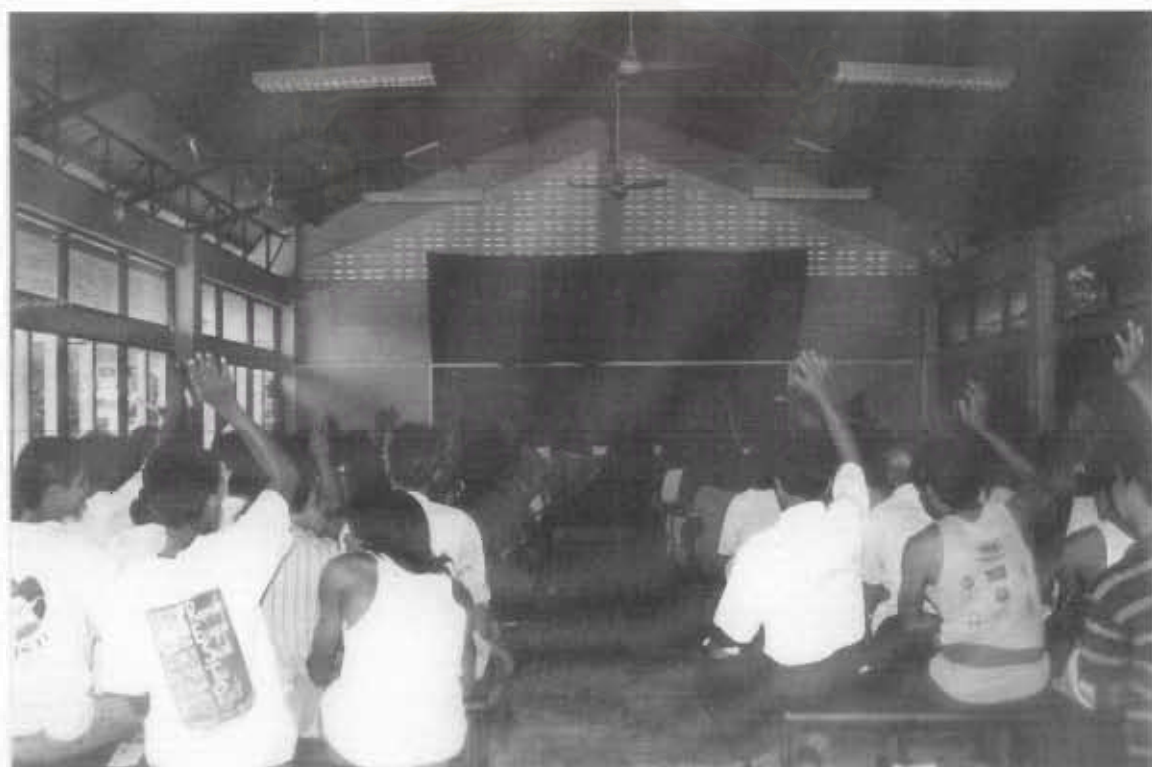
วงสนทนาระหว่างการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มมัดย้อมผ้าสีธรรมชาติ

บรรยากาศการประชุมระหว่างตัวแทนกรรมการชมรมการท่องเที่ยวฯ กับ ททท.

วันที่ 13 ม.ค. 2542 ณ ห้องประชุมที่ทำการ อบต.กำโลน

บรรยากาศในการประชุมของสมาชิกชมรมการท่องเที่ยวฯ
วันที่ 21 ม.ค. 2542 ณ อาคารเอนกประสงค์ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 74

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวนพรัตน์ มณีรัตน์ เกิดวันที่ 15 กันยายน พ.ศ.2512 ที่อำเภอเมือง จ.ยะลา สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาและวรรณคดีไทย) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในปีการศึกษา 2533 ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์ ประชาชาติธุรกิจ ในปีพ.ศ. 2534-2539 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นิเทศศาสตรพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย